

ת"ד (תל אביב) 13253-10-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 13253-10-23 מדינת ישראל

נ' פלוני

לפני כבוד השופטת שריית קרייספין

מדינת ישראל

הנאשם בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד

נגד

פלוני

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מועלם

قرار דין

הנאשם הורשע, על פי הودאותו, בגין תאונת דרכים, נזק וחבלה של ממש בגין נהיגה בקלות ראש, בנגדו לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה ותקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה והכל בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתוב האישום, hari שביום 27.5.22, בשעה 00:50 לערך, נ Heg הנאשם ברכב מסוג אמבולנס צעיר - "יבמבולנס", בתל אביב, בשדרות שאול המלך, מכיוון מערב לכיוון מזרח, כשהוא בדרכו לאירוע חירום.

בהגיעו למעבר הח齐יה שסומן בסימון לצומת עם רחוב הנרייטה סולד, עקף הנאשם רכב שעצר לפני מעבר הח齐יה, המשיך בנסיעה ופגע בע.כ. (להלן - ע.כ.) , שרכב על גלגלינו לחשמי, במעבר הח齐יה שבנדון, מכיוון צפון לדרום ומשמאלוليمן כיוון נסיעת הנאשם.

מעוצמת הפגיעה, התהפרק רכב הנאשם על צדו ופגע ברכב, בבעלות ע.ב.ח., שחנה בימין הדרך, אחרי מעבר הח齐יה שבנדון.

כתוצאה מההתאונה, נחבל ע.כ. חבלות של ממש קשה ביותר, כמפורט בסעיף 6 לעובדות כתוב האישום וכפי שAPERTE בהמשך.

הנאשם כפר תחילת באחריותו לגורם התאונה, אך ביום 1.10.24, חזר בו הנאשם מכפירותו והודה

באחריותו לגורם התאונה ותוצאותיה, על פי כתוב האישום המתוון.

בהתאם להסכמה הצדדים, הופנה הנאשם אל שירות המבחן למתן תסקיר בעניינו וכן אל הממונה על עבודות השירות, לבחינת התאמתו לריצוי עונש מסר בעבודות שירות.

בתסקיר האמור, התייחסה קצינת המבחן לניסיובי האישיות של הנאשם, פועלות ההתקנדבותית הענפה, לרבות במהלך מלחמת "חרבות ברזל", לרבות פוסט טראומה שאובחנה אצלם בעקבות פעילותם ביישובי עוטף עזה, בימים הראשונים למלחמה והתרשמה כי הנאשם מביע חרטה וצער על התאונה ואחריותו לפגיעה בע.כ. . קצינת המבחן המליצה להימנע מעונש מסר ולהטיל על הנאשם עבודות לתועלת הציבור, בהיקף של 120 שעות וכן מסר מותנה.

הממונה על עבודות השירות מצא כי הנאשם כשיר לריצוי עונש מסר בעבודות שירות.

ביום 25.5.25, טענו הצדדים לעונש, כמפורט בפרוטוקול.

בתמצית, התייחסה ב"כ המאשימה לتوزאות הקשות של התאונה, מתוך הענישה, פסיקה רלוונטית וביקשה שבית המשפט יטיל על הנאשם עונש של מסר בעבודות שירות למשך 9 חודשים, פסילה בפועל שלא לפחות מ-4 שנים, מסר מותנה, פסילה מותנית ופייצוי לע.כ. .

ב"כ המאשימה טענה כי החבלות שנגרמו לע.כ. , שהוא בן 32 במועד התאונה, משפיעות על חייו עד היום, שכן עבר מספר ניתוחים, לרבות בראשו, נזקק לתקופה אשפוז ושיקום בבית חולים לוינשטיין למשך שנה והוא מוגדר כנכה בשיעור של 100% לתקופה ארוכה- כיום נקבעו לו 52% נכות צמיתה ו-62% אובדן כושר עבודה. כמו כן, סירה ב"כ המאשימה כי לע.כ. נאלץ לעזוב את עבודתו כראש צוות מחקר ופיתוח בחברה ולעבודה בה בחצי משעה בלבד, בשל מצבו הרפואי וביעות זיכרון קשות, בגללן מתבקש גם באינטראקציה עם אנשים- הוגשו מסמכים רפואיים המעידים על בעיות קוגניטיביות, הגבלה ל-15 שעות עבודה שבועית וקיבעת 56.26 % נכות צמיתה.
לדבריה, לע.כ. לא היה מעוניין להגיע לבית המשפט ולהעיד.

בתמצית, התייחס הסגנור לעובדה כי הנאשם הוודה ונטל אחריות על גרום התאונה כבר בהזדמנויות הראשונות ועל היוטו מתנדב במספר ארגוני חירום והצלחה- הוגשו מסמכים רלוונטיים ותמונות בהן תועדה חלק מה�性ה של הנאשם, ששאה רבות בעוטף עזה, עם פרוץ המלחמה ונחשף למראות קשים, בගנים הוא מצוי היום בטיפול פסיכולוגי. עוד טען הסגנור, כי לע.כ. הייתה רשלנות תורמת גבואה לקרויה התאונה, שכן, אין מחלוקת כי ירד מעבר החציה, בנסיעה על גבי גליגנוו חשמלי ואילו הנאשם נסע ברכב חירום, תוך הפעלת כריזה ואורות מהבהבים.

הسنגור הפנה לאמור בתסקירות השירות המבחן, ביקש לאמץ את המליצה בדבר מסר מותנה ועובדות לתועלת הציבור ולהימנע מעונש של מסר בפועל, הגיע אסופת פסיקה רלוונטיות ובנוסף, ביקש כי בית המשפט יסוג את פסילת רישיונו של הנאשם, אך שלא תחול על נהיית רכב מסווג אמבולנס זק"א.

ה הנאשם לא רצה להוסיף דבר, אך מטעמו העיד עד אופי- מר. ח.ר., המתנדב לצידו של הנאשם בארגון זק"א ומספר על נסיבות עבודתם הקשות.

דין והכרעה

ה הנאשם נתן את הדין על גרם תאונת דרכים עם חבלות של ממש, בנסיבות המפורטוות לעיל, כאשר מתחם העונשה ההולם יקבע על-פי סעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין וככפי שנקבע בע"פ **2918/13 דבט נגד מדינת ישראל**:

בית המשפט נדרש לקיים בחינה תלת-שלבית לצורך גירת העונש: בשלב הראשון עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה ואוthon בלבד. זהו מתחם נורטטיבי- אובייקטיבי. לשם כך עליו להתחשב באربعة שיקולים: (1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; (2) מידת הפגיעה בערך זה; (3) מדיניות העונשה הנוהגה; -(4) הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה המפורטוות בסעיף 40 ט לחוק (סעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין). בשלב השני נדרש בית המשפט לבחון אם מתקיימים שיקולים חריגיים הנוגעים לנואם ומצדיקים לסתות מהמתחם שנקבע בשלב הראשון - פוטנציאלי שיקום מיוחד או הגנה על הציבור, כמפורט בסעיפים 40 ד ו-40ה לחוק (סעיף 40(ג)(ב) לחוק). ככל שלא מצא בית המשפט להעדי' שיקולי שיקום או הגנה על הציבור, יעבור בית המשפט לשלב השלישי, שבגדרו עליו לקבוע את העונש שיושת על הנאשם בתוך המתחם שקבע.... בעוד שהשלב הראשון משקףאמת מידה נורטטיבית-אובייקטיבית, שני השלבים האחרים מבאים בחשבון את מאפיינו הסובייקטיבים-אישיים של הנאשם".

הערך החברתי ומידת הפגיעה

הערך החברתי שנפגע, כתוצאה מנהיגתו בקלות ראש של הנאשם, הנה הערך של שמירה על שלמות גופו ובתוכנו של אדם, ערך אותו מצווה כל פרט בחברה לשמר ולקיים.

בע"פ 2564/12 ייחיאל קרני נ' מדינת ישראל, נאמר: "תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכת נ' תאונות הדרcis...לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרcis לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות حقן".

החלות הגוף שנגרמו לע.כ. , כמתואר בכתב האישום, בטיעוני ב"כ המאשימה ובמסמכים שהוגש לעינוי, הנן חבלות חמורות, ברף הגבוה של החבלות של ממש, שכן, היה בהן כדי להשפיע על מהלך חייו של ע.כ. באופן דрамטי ולכך, הפגיעה בערך המוגן, הננה בעוצמה גבוהה.

לאור נסיבות קרות התאונה, כמתואר בכתב האישום, כאשר מחד, היה הנאשם בדרכו לאירוע חירום ומайдך, רכב שנסע לצידו של הנאשם, הספיק לעצור לפני מעבר החציה, אני סבורה כי רשלנותו של הנאשם הייתה ברמה ביןונית.

מדיניות העונישה הנהוגה

סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, קובע עונש פסילת מינימום של 3 חודשים, בתאונות דרכים בה נגרמו חבלות של ממש, כאשר לחומרת הרשלנות, טיב החבלות והשלכותיה על חיי הנפגעים, תהיה השפעה על תקופת הפסילה, מעבר לתקופת המינימום ולענין זה, ראה:

עפ"ת 14-01-13694 נגב נגד מדינת ישראל, עפ"ת 13-01-62536 סבן נגד מדינת ישראל
עפ"ת 14-03-40943 נגל נגד מדינת ישראל, עפ"ת 10-12-10576 רודקוביץ נגד מדינת
ישראל וכדברי כבוד הש' בן יוסף, בעפ"ת 12-10-15291 ראובן שפון נגד מדינת ישראל :

"**توزאות תאונה במישור הנזק שנגרם לנפגע הינו מרכיב חשוב ברמת העונישה...**"

ובעפ"ת 12-07-37974 סנדרוביץ נגד מדינת ישראל: "הלכה ידועה היא, שחומרת העונישה בעבירות תעבורה גדלה ככל שחומרת הפגיעה בנפגע התאונה ונזקי גדים..." .

להלן מספר פסקי דין לעניין מדיניות העונישה הנהוגה בחבלות של ממש, שהביאו לשינוי מהותי/נכונות צמייתה לנפגעים בתאונות דרכים:

עפ"ת 14-01-207 גזיאל נגד מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי דחה ערעור כנגד גזר הדין של בית משפט קמא, שבנסיבות של רשלנות נמוכה שהביאה לאיבוד עין של הנפגע בתאונה, הודה וuber תעבורתי תקין, גזר שנתיים וחצי פסילה, מסר מותנה, קנס בסך 4000 ₪ ופיצוי סמלי לנפגע וקבוע, בין היתר:

"**בית משפט קמא, כאמור, הביא עובדה זו בחשבון את הרשלנות שאינה גבוהה, ועוד נסיבות הפעולות לזכותו של המערער, אבל כך הדיון וראה לעניין זה רע"פ 12/12 7257 סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל [מיום 18.10.12]** ואחרים, שמידת העונש בעבירות שmbiotaות לגרימת תאונות דרכים הינה יחס ישיר לתוצאות התאונה. لكن בתיק המשפט בעבירות של גרם מוות ברשלנות שלחחים פוגעים למאסרים בפועל לתקופות לא קצרות, ופסילות ראשית

נהייה לתקופות של עשור וכדומה, כאשר כל שופט תאונת אלה מתאוננות אחרות הוא תוצאות התאונה, כמובן, הנזק שנגרם.

כך הדבר גם שלמזהנו הנגע בתאונה הנוכחית לא מצא בה את מותו, אבל נגרמו לו נזקים קשים, כמפורט לעיל, ובנסיבות אלה אין כל הצדקה להתערב בגורם דין של בית משפט כאמור, עם כל הטענה שזה מטייל על המערער.

על בית המשפט לכל ערכאותיהם בתאונות הדרכים, אלה שמסתיימות במותות ואלה שמסתיימות בפצעה, וכן אל לה לערצת הערעור להרפות ידיה של הערכאה הדינית להתערבות בענישה, גם קשה, אך מוצדקת בהטלתה".

עפ"ת 14-08-39424 טולדנו נגד מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי דחה ערעור על גזר דין של בית משפט כאמור, בעניינו של מי שהורשע על פי הودאותו, בגין תאונת דרכים ווחבלות של ממש, בנסיבות של נהג אוטובוס שהחל בנסיעה, כאשר דלת האוטובוס פתוחה, כך שנושעת באוטובוס נפלה ממנו והאוטובוס עלה על רגלה וכתוכאה מכך, נכרתה אחת מרגליה והוא הפכה מאישה עצמאית לסיעודית. גזר הדין כלל, בין היתר, 4 חודשים מאסר בעבודות שירות, פסילה בפועל במשך 48 חודשים ופיצוי לנפגעת, על סך 20,000.

עפ"ת 21-11-39036 סרחאן נגד מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי העמיד את עונש המאסר על 5 חודשים, שיירזו בעבודות שירות, במקום 3 חודשים מאסר בפועל ולא התערב ביתר רכיבי הענישה, לרבות פסילה למשך 3 שנים וזאת בעניינו של מי שהורשע, לאחר שמייעת ראיות, בגין תאונת דרכים ווחבלות של ממש, בנסיבות של פניה שמאליה בצוות מבלי לתת זכות קדימה, אשר תוכאות התאונה הייתה כריתת רגלו השמאלית של רוכב האופנוע המעורב.

רע"פ 21/21 מלכה נגד מדינת ישראל - בית המשפט העליון דחה בבקשת רשות ערעור, בנסיבות של פנית פרסה וגרם חבלה של ממש לרוכב אופנוע מעורב, בדמות קטיעת שני רגליו, לאחר שבית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם והטיל עליו 6 חודשים מאסר בפועל ו-48 חודשים פסילה.

עקריה נגד מדינת ישראל 53523-03-22 - בית המשפט המחוזי דחה חלkit Uturor, בנסיבות של אי ציות לאור אדום וגרם חבלות של ממש, בגין נקבעו לנפגע 69% נכות צמיתה. נקבע כי הרשלנות הנה ברמה בינונית ולכן, יש לקצר את תקופת הפסילה ל- 15 חודשים במקום 30 חודשים, אך אין מקום להתערב ברכיב של 40 ימי מאסר בעבודות שירות, נוכח התוצאות הקשות ו עבר תעבורתי שככל גרם תאונת דרכים, מספר חדשים לפני הארץ שבנדון.

ב"כ המשימה התייחסה, אומנם, לפסקה רלוונטית, אך לא הגישה את פסקי הדין לעיון בית המשפט ואילו הסגנון, התייחס למספר פסקי דין והגיש את רובם.

להלן התייחסותי לפסקי הדין שהגישה ההגנה:

עפ"ת 10-12-10576 רודקבייך נגד מדינת ישראל - בית המשפט המחווי קיצר עונש פסילה בפועל מ-18 חודשים ל-8 חודשים, בנסיבות של פגיעה בהולכת רجل תוך כדי נסעה לאחרור גרים חבלות של ממש, שעוניין שבריהם בעצמות הפנים ותפרים. אצין, כי עסקינו באירוע בו הולכת הרجل חצתה במקום אסור וכי החבלות שנגרמו לה, אף כי אין להקל בהן ראש, לא גרמו לנכות צמיתה, כמו במקרה שבפני.

עפ"ת 11-10-36094 שטרית נגד מדינת ישראל - בית המשפט המחווי קיצר עונש פסילה של חמיש שנים, שהוטל על נאשמת שגרמה חבלות של ממש קשה לשלווש הולכות רגלי, שהלכו על של ימין של כביש ביו עירוני, לאחר שסטה ופגע בהן והעמידו על 11 חודשים פסילה בפועל. הנימוקים- העדר עבר תעבורתי משנת 1998, הودיה ותסוקיר חיובי של שירות המבחן, שהמליץ על 400 שעות לINUEלצט הציבור. אף שמדובר היה בחבלות של ממש משמעותית לשלווש הולכות רגלי, לא נטען כי נגרמה להן נכות צמיתה.

ת"ד 16-01-266 מדינת ישראל נגד קורזניאק - בית המשפט ל深交ורה גזר על נאשמת, שהורשעה על פי הودאתה, בגין תאונות דרכים וחולות של ממש, בנסיבות של אי מתן אפשרות לשני הולכי רגל - סבתא ונכדה הקטין, להשלים חצייתם בביטחון מעבר חציה, 11 חודשים פסילה בפועל והתחייבות כספית. להולכת הרجل נגרמו חולות שעוניין שבריהם מרוסקים בגוף, שברים בעצמות האף וקרע בכיס שтан, נזקקה לניתוח ותקופת אשפוז - נוסף על כך שמדובר בגזר דין של ערכאה מקבילה, הרי שגם במקרה זה, לא נטען כי נגרמה נכות צמיתה. אצין כי ערעור שהוגש מטעם הנאשמת, **עפ"ת 10-16-36911**, נדחה.

ת"ד 17-12-8123 מדינת ישראל נגד מוסיב - במקרה זה, גזרתי על נאשמת 8 חודשים פסילה בפועל, 400 שעות של"צ, התחייבות כספית ורכיבי עינוי נספים, בנסיבות חמורות של אי יכולת לתמരורים המוראים על כיוון נסעה מותר בצומת מרומר, כר שפנתה שמאלת וחסמה דרכו של רוכב אופנו וגרמה לו חולות של ממש קשה, לרבות מספר שברים בגוף, שהצריכו חמישה ניתוחים, אשפוז ממושך בבית לויינשטיין ונקבעו לו 100 % נכות זמנית, אך לא צמיתה. במקרה זה, המעורב הגיע להיעיד בבית המשפט וביקש באופן מפורש, כי לא אחמיר עם הנאשמת. כמו כן, מדובר היה בנאשמת שנגהה בשנת 1980, ללא כל הרשות קודמות ושירות המבחן נתן בעניינה תסוקיר חיובי.

לגביו הגשת פסיקה, נאמר, בין היתר, בע"פ 39563-08-14 **abrahem rafael b' מדינת ישראל:**
"פסיקה, כדרכה של פסיקה, הפוך בה והפוך בה דכלוא בה, פסיקה מחמירה לצד פסיקה

"מקלה", כל מקרה לנسبותיו וכפי שנאמר- "ممילא, מלאכה זו של קביעת המתחם היא אינה בוגדר פעולה אритמטית" המבוססת על נסחאות מתמטיות מדוקיקות, ויש להתר לבית המשפט מרחב מסויים של גמישות, כל עוד מצויה החלטתו בתחום הסבירות" (ע"פ 13/200 ברמן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנובו] פסקה 17 (5.2.2014)).

לסיכום, מדיניות הענישה הנוגגת בתאונות דרכים שתוצאותיהן חבלות של ממש ברף גובה, דהיינו, השפעה ממשית על מהלך חייו של נפגע /או נכות צמיתה, נעה בין 18 חודשים פסילה בפועל ועד 4 שנים פסילה בפועל ובין מאסר מוותנה ועובדות לתועלת הציבור, למאסר שלא עולה על 6 חודשים, בין אם בעבודות שירות ובין אם אחורי סORG ובריח וכן, רכיבי ענישה נוספים, לרבות פיצוי לנפגע.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה- סעיף 40ט

תאונות דרכים, מطبعן, אין מתוכננות, אלא מקרים.

כאמור, מחד, הנאשם היה בדרכו לאירוע חירום בזמן התאונה, תוך שהוא ברכב חירום, אך מאידך, הנאשם עקף רכב שכן הספיק לעזרה לפני מעבר הח齐יה ואז פגע בע.כ. .

מצדו, רכב אל תוך מעבר הח齊יה על גבי גלגנוע שמלי, כר שיכולת התגובה של הנאשם, נוכח המהירות שאינה זהה לזה של הולך רגל, התקצרה באופן משמעותי ובקיצור, הייתה לו רשלנות תורמת, אשר תלך בחשבון בקביעת מתחם הענישה.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות, פורט הרחבה בכל הנוגע למצבו הרפואי של ע.כ. .

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי מתחם הענישה ההולם את נסיבות התאונה ותוצאותיה, ינווע בין מאסר מוותנה ועובדות לתועלת הציבור ועד מאסר בפועל לתקופה שלא עולה על 9 חודשים, על דרך של עובדות שירות, פסילה בפועל לתקופה שבין 18 חודשים ל-36 חודשים, פסילה מוותנית, קנס כספי ופיצוי סמלי לע.כ. .

נסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה

ה הנאשם נהג בשנת 2010 ולחובתו 6 הרשעות קודמות, מהן שתי תאונות דרכים קודמות, האחת משנת 2015 והשנייה משנת 2021, שתיהן בנסיבות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חצייתו בבטחה, דהיינו, מדובר בתאונת דרכים שלישית בנסיבות דומות ולא באירוע חריג, שאינו מופיע אף הוא ניגתו של הנאשם כלל. כמו כן, לחובת הנאשם עבירות של נהייה בקלות ראש, נהייה בנסיבות מופרצת ועוד- מכאן, כי עברו התעבורתי של הנאשם הנה גורם לחומרא.

מאידך, הנאשם הודה, נטל אחריות ונسبותיו האישיות פורט בהרחבה בתסaurus שירות המבחן, לעיל.

הנאשם עוסק בפעולות התנדבותית ענפה, כעולה מהמסמכים שהוגשו וידועות עד האופי מטעמו כאמור, בימים הראשונים של מלחמת "חרבות ברזל", שהה בעוטף עזה ועסק במלאת הקודש של טיפול בגופות, תוך שnochash למראות קשים, עד כדי פוסט טראומה, כمفорт בתס Kirby- כל זאת, יהווה גורם ל��ולא.

שירות המבחן המלאץ כאמור, שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר כלל, אך בנסיבות המקירה שבפני, כפי שיפורטו בהרחבה, בדגש על התוצאות הקשות של התאונת ובערו התעborתי המכבד של הנאשם, אני סבורה כי אין מנוס מהטלת רכיב של מאסר בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים.

לענין זה, נאמר, בו היתר, **ברע"פ 7257/12, סנדרוביץ נגד מדינת ישראל:**

"אשר לטענת המבחן, לפיה שגו הערכאות הקודמות משלא אימצו את המלצותיו של שירות המבחן בעינינו, הרי שדינה להידחות. המלצותיו של שירות המבחן, כשםן כן הן - המלצות. בית-המשפט אינו כובל לאמור בהן והוא אינו מחויב לפעול על פייה. עמדת שירות המבחן, אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית-המשפט בבואו לגזר את דינו של הנאשם - לעיתים יאמץ בית-המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלוקת ולעתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין לנسبותיו הוא, וכל מקרה יבחן לגופו, תוך מתן משקל ראוי להמלצות שירות המבחן (ראו, **רע"פ 5176/03 סורייאנו נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 12.06.2003)".

כמו כן, אני רואה לנכון להיעתר לביקשת ההגנה ולסוג את פסילתו של הנאשם וזאת בשים לב לכך שהתאונת שבפני נגרמה תוך כדי נהייה ברכב ביטחון.

כאמור לעיל, פועלותו הברוכה של הנאשם למען הציבור, תילך בחשבונו ברכיבי הענישה השונים.

לאור כל האמור לעיל ולאחר שנתי דעתי לטיעוני הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל-60 ימי מאסר, שירצוז בעבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות- הממונה יקבע מועד חדש להתייצבויות הנאשם לתחילת ריצוי מאיסרו.

2. קנס כספי בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 28.9.25 וזאת בחלוף 72 שעות לפחות ממועד מתן החלטתי ועל פי אחת האפשרויות להלן:
1. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה: www.eca.gov.il. **2. מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי** (מרכז גביה) - בטלפון 073-2055000*. **3. במחזון בכל סניף של בנק הדואר** - בהציגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

3. פסילה בפועל למשך 20 חודשים.

רישיון הנהיגה יופק לא יותר מיום 25.8.25 שעה 10:00.

על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה לא יותר מהמועד שנקבע לעיל. היה ולא יפקיד רישיונו - יחשב הנאשם כמו שנוהג בזמן פסילה ולא יוכל מנין הפסילה.

4. פסילה למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

5. אני דנה את הנאשם ל-6 חודשים מסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. המסר יכול על גורם תאונות דרכים עם חבלות של ממש או נהיגה בזמן פסילה.

6. הנאשם ישולם לע.כ., פיצוי סמלי בסך 10000 ₪.

הפיצוי ישולם עד ליום 26.10.25 וזאת בחילוף 72 שעות לפחות ממועד מתן החלטתי ועל פי אחת האפשרויות להלן: **1. בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה; **2. www.eca.gov.il. מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי** (מרכז גביה) - בטלפון 35592 או בטלפון 073-2055000. **3. במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהציגת תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המציאות תשלח עותק הפרוטוקול אל הממונה על עבודות השירות, על מנת שייקבע מועד חדש להתייצבות הנאשם לריצוי מסרו.

המציאות תשלח עותק הפרוטוקול אל שירות המבחן.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח תמוז תשפ"ה, 14 ביולי 2025, במעמד הנוכחים.